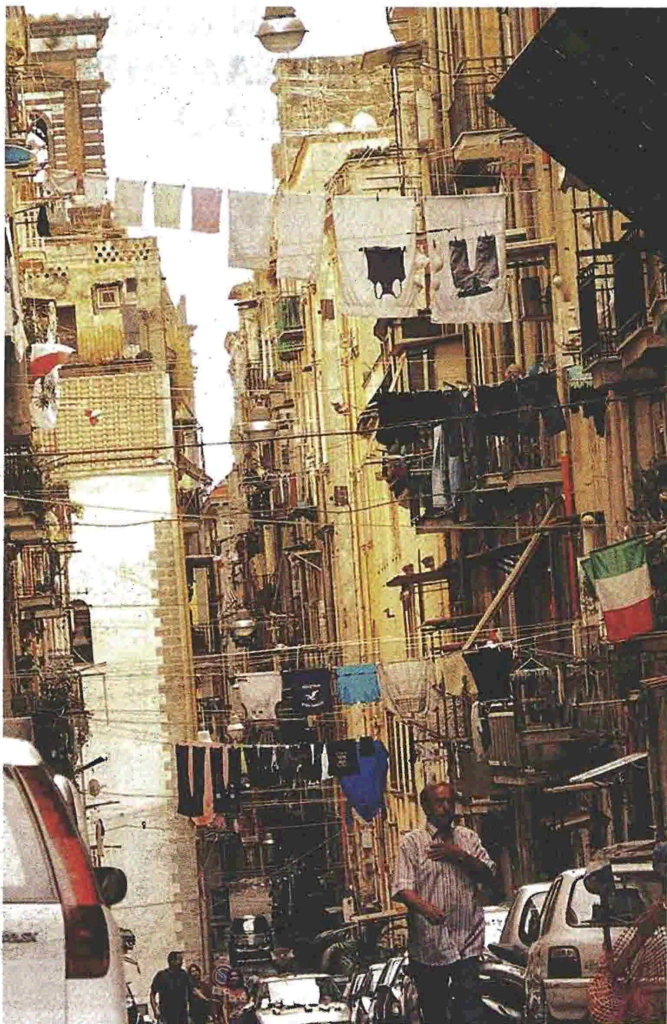
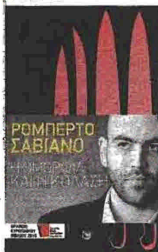

20/ΒΙΒΛΙΟ

Διχασμένος ο κόσμος της Νάπολης απέναντι στον Ρ. Σαβιάνο. Άλλοι του σφίγγουν το χέρι και άλλοι γράφουν υβριστικά συνθήματα στους τοίχους.

όπως σημειώνει, δεν μετανιώνει για όσα έγραψε, αφού δεν θα μπορούσε να είναι σαν τους υποταγμένους στη μαφία συνταγίτες του, που «έχουν συνθήσει να μην έχουν δικαίωμα να ζούνε στη γη τους, να καταλαβαίνουν όσα συμβαίνουν ή να αποφασίζουν για τον εαυτό τους».

Το νέο του βιβλίο «Η ομορφιά και η κόλαση» (εκδόσεις «Πατάκη», μετάφραση Μαρία Οικονομίδου) δεν είναι όπως τα «Γόμορρα» που κινούνταν ανάμεσα στη λογοτεχνία και τη ρεπορτάζ. Ο τίτλος αποτελεί παράφραση μιας διάσημης φράσης του Καμί, που ο Σαβιάνο τη μεταμορφώνει ως «υπάρχει η ομορφιά, υπάρχει και η κόλαση, θα ήθελα –όσο μπορώ– να παραμείνω πιστός και στις δύο». Και τα καταφέρνει με αυτή τη συλλογή κειμένων, γραμμένων από το 2004 ως το 2009, σαν ημερολόγιο που κρατάει στο δωμάτιό του, ναυορισμένος από την τηλεόραση της διπλανής πόρτας, που κρατάει συντροφιά στους καραμπινιέρους φύλακές του. Και είναι κείμενα λιτά, κοφτά, άλλοτε θυμωμένα και άλλοτε ειρωνικά

Καταγράφει τις στιγμές που ένιωσε δικαιωμένος όταν κάποιοι πολίτες τον πλησίασαν για να του σφίξουν το χέρι και να του δώσουν συχαρητήρια. Άλλα θυμάται και την οργή του όταν είδε τα πρώτα υβριστικά συνθήματα όπως «Σαβιάνο σκουλήκι» στους τοίχους της Νάπολης. Μια οργή που γίνεται ακόμα μεγαλύτερη όταν δέχεται την κατηγορία ότι έγραψε τα «Γόμορρα» για να αποκτήσει δόξα και πλούτη.

Απέναντι σε αυτούς τους υβριστές του, αντιπαράβληκε τους δικούς του ήρωες. Ανθρώπους που αντιστέκονται σε αυτό που οι άλλοι αποκαλούν μοίρα. Σαν τη Μάμα Αφρική, τη Μίριαν Μακέμα, τη φωνή ενάντια στο αпарτχάιντ της Νότιας Αφρικής, που πέθανε στη Νάπολη μετά τη συναυλία για την υπεράσπηση του Σαβιάνο, καθώς και στη μνήμη των Αφρικανών που δολοφόνησε η μαφία. Τον Λιονέλ Μέσι, τον αργεντινό παιταρικό, μάγο της διπλανής πόρτας, που κρατάει συντροφιά στον ναυορισμένο από την τηλεόραση της διπλανής πόρτας, που κρατάει συντροφιά στους καραμπινιέρους φύλακές του. Και είναι κείμενα λιτά, κοφτά, άλλοτε θυμωμένα και άλλοτε ειρωνικά

ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ
 ΤΗ ΜΑΦΙΑ ΚΑΙ ΖΩΝΤΑΣ
 ΥΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ
 ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, Ο Ρ. ΣΑΒΙΑΝΟ
 ΑΠΑΝΤΑΕΙ ΣΕ ΟΛΑ ΣΤΟ
 ΝΕΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΣ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Αεκάθε νεκρό μέσα σε λιγότερο από έξι μήνες. Με αυτή τη λογιστική των εγκλημάτων της μαφίας, ο Ρομπέρτο Σαβιάνο ξεκινάει το βιβλίο του. Σε ένα μικρό χρονικό διάστημα, το 2008, οι άνθρωποι της

μαφίας, οι ίδιοι που περιγράφει στα «Γόμορρα», αυ-

τό που εξέδωσαν συμβόλαιο θανάτου εναντίον του, ακότωσαν ιταλούς πολίτες που δεν δέχθηκαν να πληρώσουν προστασία, αλλά και όσους μαύρους και αλβανούς μετανάστες θεώρησαν βαποράκια.

Από τη μια είναι η αγριότητα της μαφίας στη Νάπολη και τα περίκωρα της που προσπαθεί ξανά να εδραιώσει την εξουσία της, καθώς

απειλείται από νέους ανταγωνιστές στο εμπόριο ναρκωτικών, όπως οι Νιγηριανοί και οι Αλβανοί. Και από την άλλη είναι η γεμάτη οργή γραφή του Σαβιάνο που τώρα επιβιβάζει ως ελεύθερος πολιορκημένος, πάντα με αστυνομική συνοδεία, μετακινούμενος από το άχρωμα επιπλωμένα διαμερίσματα στα παγερά δωμάτια των ξενοδοχείων. Αλλά

και πάντα παθιασμένα. «Θα σου χρεώσουν ότι επέζησες και δεν πέθανες όπως έπρεπε» του λέει ο Σαλμάν Ραύαντι, ένας άλλος κυνηγημένος συγγραφέας στη Στοκχόλμη, το βράδυ της απονομής του Νόμπελ στον συμπατριώτη του Ντάριο Φο, όπου και οι δυο είναι επίτιμοι καλεσμένοι. «Μη δώσεις σημασία. Ζήσε και γράψε. Οι λέξεις νικούν». Έτσι ο Σαβιάνο γράφει. Διηγείται το ταξίδι του στις Κάνες με τους πιαταρικούς κώδες ηθοποιούς της ταινίας «Γόμορρα», της κινηματογραφικής εκδοχής του βιβλίου του, που οι καθηγητές τους άφησαν στην ίδια τάξη εξαιτίας των απουσιών που έκαναν για τα γυρίσματα. Περιγράφει με σαρκαστικό χέρι τη γιορτή της βράβεισής τους σε μια φορκλόρ πιασαρία στις Κάνες, με πίτσες και μπίρες.

κτορα του FBI με το ψευδώνυμο Ντόνι Μπράσκο, που κατάφερε να αποδιοργανώσει τη μαφία της Νέας Υόρκης και από τότε ζει και αυτός κάτω από αυστηρή αστυνομική προστασία.

Αλλά πέρα από όλα αυτά, τις συνεχείς επιθέσεις του στη μαφία και τους πολιτικούς της άκρας δεξιάς, με τους οποίους διατηρούν στενές επαφές, το ξέπλυμα μαύρου χρήματος μέσα από τις κατασκευαστικές εταιρείες που ελέγχουν πιστοί της Καμόρα και το εμπόριο της κοκαίνης που γίνεται τώρα η πιο επικερδής επιχείρηση, ο Σαβιάνο βεβαιώνει τους «μοναδικούς του συμμάχους», τους αναγνώστες, ότι δεν θα σιωπήσει. Πιστέ ο αγώνας του είναι ένας, μια προσωπική μάχη «ενάντια στις εξουσίες –όπως της μαφίας– που χειραιώνει τη σιωπή και τις σκιές». **Ζ**